

**Tisztelt Alkotmánybíróság!**

Dr. Bitskey Botond  
főtitkár úr  
részéree

| ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG |                |
|------------------|----------------|
| Ügyszám:         | 1V/425-2/2016. |
| Érkezett:        | 2016 ÁPR 05.   |
| Példány:         | 1              |
| Melléklet:       | 1 db           |
| Kezelőiroda:     | R'             |

[REDACTED] indítványozó a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján a Fővárosi Törvényszék 47.Pf.636.352/2015/3. számú ítélete és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.P.51.534/2014/19. számú ítélete ellen előterjesztett alkotmányjogi panaszindítvánnyal kapcsolatban tisztelettel előadom az alábbiakat:

1.) Az alaptörvényben biztosított jog sérelmét abban jelölöm meg, hogy a jogbiztonsághoz, illetve a pártatlan, tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogaim sérültek a jogerős döntéshez, illetve az ítélt dologhoz (res iudicata) alkotmányosan aggályos bírói értelmezése és erre alapított sérelmezett ítélet folytán.

A jogerős döntés, illetve az ítélt dologhoz (res iudicata) a jogbiztonság fogalmán keresztül szorosan kapcsolódik a jogállam fogalmához, melyet az Alkotmánybíróság számos korábbi döntésében értelmezett.

Mindenekelőtt utalni kívánok arra, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően hozott döntései további alkalmazhatóságával kapcsolatos álláspontját a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatban fogalmazta meg. Eszerint az "Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálendő alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indokolásába történő beillesztése. Az Alkotmánybíróság – a fenti feltételek vizsgálata mellett – a hatályát veszített alkotmánybírói határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetők legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja" {Indokolás [32]–[34]}

A jelen ügyben az indítványban felvetett alkotmányossági kérdések közül Magyarország jogállami jellegét és az állampolgár pártatlan, tisztességes eljáráshoz való alapvető jogára vonatkozó előírásokat az Alkotmány és az Alaptörvény azonos tartalommal szabályozza.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint Magyarország független, demokratikus jogállam, míg az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint "mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el". Az Alkotmány 57.§ (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

A jogerő alkotmányos jelentőségével kapcsolatban az Alkotmánybíróság már 9/1992. (I. 30.) AB határozatában elvi érveléssel mutatott rá arra, hogy „az Alkotmányban tételesen szereplő jogállam alapértékének sérelme önmagában is megalapozza valamely jogszabály alkotmányellenességét”, és hogy „a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság”. Majd a következőket fejtette ki: a „jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák. (...) Az anyagi igazságosság jogállami követelménye a jogbiztonságot szolgáló intézményeken és garanciákon belül maradva valósulhat meg. «Az anyagi igazság érvényesülésére» éppúgy nem biztosít (nem biztosíthat) alanyi jogot az Alkotmány, mint ahogy arra sem, hogy egyetlen bírósági ítélet se legyen törvénytörő. Ezek a jogállam céljai és feladatai, amelyek megvalósulása érdekében megfelelő – elsősorban eljárási garanciákat nyújtó – intézményeket kell létrehozni és az érintett alanyi jogokat garantálni. Az Alkotmány tehát az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges és az esetek többségében alkalmas eljárásra ad jogot. (...) **Az anyagi igazságosság és a jogbiztonság követelményét a jogerő intézménye hozza összhangba – megint csak a jogbiztonság elsődlegessége alapján.** A jogerő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik.”

Az idézetekből kitűnik, hogy a jogerő, illetve az ítélt dolog (res iudicata) a jogbiztonság fogalmán keresztül kapcsolódik a jogállamiság követelményéhez.

A Ptk. 273. § (1) bekezdése szerint a kezes érvényesítheti azokat a kifogásokat, amelyeket a kötelezett érvényesíthet a jogosulttal szemben. A konkrét ügyben alkotmányos visszásságot az okozott, hogy az eljáró bíróságok által hozott ítélete e jogszabályhely olyan értelmezésen nyugszik, hogy a kezes a főkötelezett jogán olyan kifogásokat is érvényesíthet, melyeket maga a főkötelezett már nem érvényesíthetne a jogosulttal szemben azért, mert az adott kifogás ítélt dolog (res iudicata) folytán a főkötelezettet a jogosulttal szemben nem illeti meg.

Álláspontom szerint, mivel a Ptk. 273. § (1) bekezdésének a res iudicata összefüggésében ("a kezes érvényesítheti azokat a kifogásokat, amelyeket a kötelezett érvényesíthet a jogosulttal szemben") alkotmányosan helyes értelme az, hogy a kezes a főkötelezett jogán csak olyan kifogásokat érvényesíthet a jogosulttal szemben, melyek főkötelezett általi érvényesítését ítélt dolog hatálya nem zárja ki. Nem érvényesíthet azonban a kezes olyan kifogásokat, melyeket főkötelezett maga nem érvényesíthet vagy érvényesíthetne a jogosulttal szemben, mivel ítélt dolog hatálya azt kizárja.

Az eljáró bíróságok álláspontjából az következik, hogy ha "A" bíróság meghatározott jogviszony alapján elutasítja a főkötelezett keresetét a jogosulttal szemben adott összeg megfizetése iránt, megállapítva, hogy a jogosult nem tartozik az adott összeggel a főkötelezettnak, ez nem akadályozza annak, hogy a kezes kérelmére "B" bíróság megállapítsa, hogy a jogosult ugyanazon jogviszony alapján igenis tartozik az adott összeggel a főkötelezettnak, melynek alapján a kezes azt Ptk. 273. § (1) bekezdése alapján a jogosulttal szemben érvényesítheti. Ez a felfogás álláspontom szerint a jogbiztonság elvét sérti és ezen keresztül a kérelmezőnek a főkötelezettel szembeni jogerő által biztosított jogait is,

A konkrét ügyben a Fővárosi Bíróság a főkötelezett felszámolását elrendelő végzését arra alapította, hogy a főkötelezettnak a 2008. április 17. napján kötött bérleti szerződés alapján felperes által 2010.04.04, 2010.05.03. és 2010.06.06. napján kiállított számlában foglalt 1.315.405,- Ft összegű bérleti díj tartozása áll fenn felperessel szemben 2010. április, május, június hónapokra. Az elsőfokú bíróság viszont azért utasította el felperes ugyanezen jogalapon és összegszerűségben a kezessel szemben előterjesztett keresetét, mert álláspontja szerint a 2010. április 17-i bérleti szerződés 2010. február 28-i megszűnt, így a főkötelezettnak a 2010.04.04, 2010.05.03. és 2010.06.06. napján kelt számlákban foglalt 1.315.405,- Ft összegű bérleti díj tartozása valójában nem állt fenn felperessel szemben.

A bizonyítási teher kirívóan téves meghatározása, illetve a postai kézbesítésre vonatkozó szabályokra kirívóan téves alkalmazása úgyszintén a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme révén jelenti a jogállamiság sérelmét.

2.) Előadom, hogy a jogorvoslati jogomat kimérítettem és a Pp. 271. § (2) bekezdése szerint – pertárgyérték folytán – felülvizsgálati kérelem benyújtására nincs lehetőség.

3.) A T. Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdésére alapítom.

4.) Alaptörvény megsértett rendelkezését annak B) cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében jelölöm meg.

5.) Csatolom jogi képviselőm meghatalmazását.

Budapest, 2016. március 30.

Melléklet:

1 pl. ügyvédi meghatalmazás